Høringssvar – Koronasertifikat – mars 2022

Undertegnede er utdannet jurist og har tidligere jobbet i Justis- og politidepartementet og Barne-, familie og likestillingsdepartementet. Jeg driver i dag eget firma.

Jeg vil her nevne hovedpunkter som jeg vil komme tilbake til i høringssvaret nedenfor:

1. Klargjøring for utvidet bruk av reglene om koronasertifikat
2. Vaksinene er nye og ikke endelig godkjent eller ferdig utprøvd - kun hasteprosedyre
3. PCR-test som alternativ
4. Legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet
5. Innføring av en kommende EU-forordning
6. Referansen til Den europeiske menneskerettighetsdomstolen (EMD) sin avgjørelse i saken Vavrika mfl mot Tsjekkia, 8. april 2021
7. Arbeid og arbeidsgivere
8. Vaksinene beskytter ikke mot smittespredning
9. Kunnskapssituasjonen i dag – og kravet til ny vurdering
10. Definisjoner og tall – og deres betydning for tiltakene og forslaget om koronasertifikat
11. Perspektivet til departementet i høringsnotatet
12. Samfunnet vårt – i dag og fremover

1. **Klargjøring for utvidet bruk av reglene om koronasertifikat**
   Departementet bruker i høringsnotatet en overskrift om "forlengelse av reglene om koronasertifikat". Likevel så leses dette notatet som en tilpasning og klargjøring for utvidet bruk av koronasertifikatet på mange områder nasjonalt. Forslaget om innføring av koronasertifikatet i Norge i 2021 vekket enorm motstand fra en større del av befolkningen og koronasertifikatet ble så hovedsakelig begrenset til bruk internasjonalt ved reiser. At departementet nå ser ut til å klargjøre for utvidet bruk av koronasertifikat også nasjonalt, kan ikke ses på som annet enn en slags snikinnføring, der man tar et skritt av gangen. Først innføringen i 2021 (med sterk motstand). Nå en henvising til gjeldende rett med innføring i hva man skal vurdere når utvidet bruk vedtas (senere). Det som da syns å gjenstå er så vedtakelsen av de nye utvidede reglene for bruk av koronasertifikat (med nye strengere regler etter smittevernloven) (neste fase i "planen"?).

   Det som her bør bemerkes er at det er departementet selv som gir seg selv (og eventuelt kommuner, fylkeskommuner og andre underinstanser) myndighet til å vedta disse nye reglene gjennom nye forskrifter. Videre ser vi i dette høringsnotatet at departementet henviser til sine *egne* tidligere uttalelser i tidligere høringsnotatet. Departementet har heller ikke noe sted satt noen begrensninger i bruken av et koronasertifikat (utover det som i dag følger av smittevernlovens regler), men sier heller at det ikke har noen innvendinger mot bruken. For eksempel på s. 38 under departementets vurdering av besøk i helseinstitusjoner, fengsler, mv skriver departementet: *"Det er fra departementets side derfor ikke ønskelig å begrense mulighetene til å kunne be-nytte koronasertifikat for å dokumentere at en oppfyller eventuelle vilkår."* Under pkt 7.5 "Koronasertifikat som dokumentasjon i andre sammenhenger" s. 39, skriver departementet: *Det er fra departementets side ikke ønskelig å begrense mulighetene til å kunne benytte koronasertifikat for å dokumentere at en oppfyller eventuelle vilkår for aktiviteter som kan betegnes som frivillige, og er vesentlig mindre inngripende overfor den enkelte enn*

grunnleggende tjenestetilbud i samfunnet.

På denne måten har departementet i dette høringsnotatet både klargjort og åpnet opp for sterkt utvidet bruk av koronasertifikat nå fremover og ikke bare en videreføring av gjeldende regler (som også er betenkelig). En slik "snikinnføring" mener jeg ikke er holdbart rent demokratisk og etisk, og likner mer diktatoriske maktsystemers fremgangsmåte for å få gjennom "viljen sin" ovenfor befolkningen.

2. **Vaksinene er nye og ikke endelig godkjent eller ferdig utprøvd - kun hasteprosedyre**
   Jeg kan ikke se at departementet i sitt høringsnotat har tatt noen vurdering rundt at vaksinen ikke er endelig godkjent eller ferdig utprøvd, og kun godkjent gjennom en hasteprosedyre. Dette er en svært viktig faktor.

   Høringsnotatet inneholder kun en setning rundt dette på side 23:
   "Covid-19-vaksinene som tilbys i programmet er nye vaksiner og er godkjent etter hasteprosedyre". Utover dette drøftes eller vurderes ikke dette nærmere.

   Jeg mener at myndighetene ikke kan overse denne viktige faktoren i dette når det legges opp til vaksinering av befolkningen, og den direkte eller indirekte tvangen til vaksinering som blant annet bruken av et koronasertifikat vil innebære. Hvis / når et koronasertifikat skal kunne brukes som dokumentasjon for å kunne delta i samfunnet, utøve våre normale menneskerettigheter, delta i sosiale sammenhenger og gjøre livsnødvendige ting (som handle i butikker), der vaksinasjon er en hovedfaktor for å kunne utøve slike rettigheter, må vaksinasjonen ikke ha noen faktorer som tilsier at dette kan være skadelig for enkeltpersonen. Dette har vist seg å *ikke* være tilfelle.

   Vaksinene er nye (ny teknologi), og det er svært mange usikre momenter knyttet til disse nye typene av vaksiner, spesielt langtidsvirkninger og mer "usynlige" bivirkninger (som andre typer symptomer). Det er også dokumentasjon på at denne nye typen vaksinasjon har hatt svært alvorlige bivirkninger, som at svært mange av forsøksdyrene i de tidligere utprøvingene ble sterile. Dette er noe helsemyndighetene, politikerne og departementet må ta i betraktning og også opplyse befolkningen om.

   Det vi i hvert fall kan si er at ingen vet noe sikkert om eventuelle skadevirkninger og langtidsvirkninger og det er svært mange bivirkninger fra vaksinene, inkludert mange som synes å dø etter å ha tatt dem (også Pfizer-vaksinen) (jf blant annet legemiddelverkets oversikt: https://legemiddelverket.no/godkjenning/koronavaksiner/meldte-mistenkte-bivirkninger-av-koronavaksiner). Dette kan ikke overses eller bortforklares med at vi ikke vet sikkert dødsårsaken, når mennesker dør etter å ha tatt vaksinen (med eller uten Covid). I tillegg kan mørketallene være omfattende (alle som ikke melder inn bivirkninger og skadevirkninger eller ikke tror eller skjønner at dette kan ha sammenheng med vaksinen de tok). Her må et naturlig føre-var prinsipp gjelde: hvis noe kan tyde på at vaksinene kan være skadelig (og til og med medføre død), så må man anta at det kan være tilfelle og avvente eller ikke bruke vaksinene til de er dokumentert helt sikre og trygge. Og de kan ikke anses helt sikre og trygge inntil de er ferdig utprøvde og godkjente gjennom de vanlige prosedyrene (som vil ta mye lengre tid). (I dag ses det ut til at man i stedet snur bevisbyrden til å vi må bevise at de *ikke* er trygge, som er helt motsatt av hva som ellers er vanlig innen kravene til farmasøytindustrien.)

   Det faktum at også de aller fleste som blir smittet av covid-19 viruset går gjennom

sykdommen uten store problemer (immunsystemet håndterer det naturlig) er da også en viktig vektfaktor i at vaksiner ikke kan pålegges eller gjøres som en hovedfaktor for et koronasertifikat som skal brukes for å kunne utøver våre iboende rettigheter som mennesker og borgere. Dette er også en viktig vektfaktor når man skal vurdere vaksiners skadevirkninger opp imot samfunnets og befolkningens gevinst av eventuell immunitet gjennom vaksinasjon (som også er omdiskutert). Når de aller fleste mennesker ikke vil bli alvorlig syke av covid og opparbeide seg naturlig immunitet gjennom kroppens naturlige immunrespons ved en eventuell infeksjon, faller også mye av behovet for en vaksinasjon (med uante konsekvenser for den enkelte) bort.

En viktig faktor til er at vaksinering (som koronasertifikatet også presser frem) under utbrudd av et virus (pandemi) antagelig kan skape såkalt "viral immun escape". Den uavhengige vaksineforskningskonsulent PhD Geert Vanden Bossche (som bl.a. har jobbet for vaksineindustrien og dens organisasjoner som Novatis, Bill & Melinda Gates Foundation (BMGF), Global Alliance for Vaccines and Immunisation (GAVI), osv), har stått frem for å advare myndigheter over hele verden om dette. Han advarer om at lockdown- og massevaksinasjonsstrategien som føres over store deler av verden ikke vil gi ønsket flokkimmunitet og vil føre til hissige virus mutasjoner kombinert med svekket medfødt immunforsvar, noe som kan ha meget alvorlige konsekvenser. Dette kan føre til at også unge mennesker kan bli mer alvorlig syke. Poenget hans er at så snart man har fått fremstilt en vaksine mot en ny mutasjon så har allerede nye varianter av viruset fått fotfeste. Man gjør viruset sterkere og mer motstandsdyktig ved massevaksineringen. Kan dette være noe av grunnen til at også yngre mennesker ser ut til å bli mer og mer syk av covid-19? (Se mer på nettsiden hans: https://www.voiceforscienceandsolidarity.org/). Dette er seriøst og må tas seriøst. Har departementet, regjeringen og de norske helsemyndighetene tatt dette seriøst og faktisk gjort grundige undersøkelser rundt dette og pratet med ham? Hvor er dokumentasjonen på dette i så fall? At slike viktige aspekter knyttet til tiltakene og koronasertifikatet som foreslås innført ikke er tilstrekkelig utredet og undersøkt, vil jeg anse som brudd på utredningsplikten i forvaltningsloven paragraf 37.

Jeg vil også legge til at det ser ut til å at vaksinene som nå tas kun har en "gyldighet" i 6 måneder. Dette legger da opp til at man må gjenta vaksineringen mulig hver 6. måned (for å få de rettighetene som et koronassertifikat skal gi), både med de (uante) helsemessige konsekvensene dette vil kunne medføre for den enkelte samt kostnadene dette vil medføre for det norske helsevesenet og staten. Dette forsterkes da også av at det kan komme muterte versjoner av viruset, som man da også må ta vaksiner mot fremover.

3. **PCR-test som alternativ**

Som det fremkommer av dette høringssvaret, mener jeg at et koronasertifikat ikke bør innføres i det hele tatt. Men det kan i hvert fall ikke bli slik at covid-19 test som alternativ til vaksinering eller immunitet etter gjennomgått covid-19 fjernes og de andre to alternativene blir stående igjen alene. Dette vil gjøre den indirekte tvangen til vaksinering mye sterkere, og føre til at mange da antagelig vil velge å frivillig la seg smitte av covid-19 for å få sine naturlige iboende rettigheter tilbake for å slippe å bli utestengt fra samfunnet, arbeid og livet ellers. Som et minimum må derfor testresultater i hvert fall likestilles med vaksinering og immunitet etter gjennomgått covid-19, slik departementet har foreslått tidligere.

4. **Legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet**
I lovforslaget fortsette departementet å gi seg selv fullmakt til:
a) Gi forskrifter for å gjennomføre forpliktelser som følge av EØS-avtalen om EU-covid-19-sertifikat
b) Gi forskrifter til hele eller deler av landet om bruk av koronasertifikat.

Dette mener jeg er uheldig og i strid med legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet (det samme gjelder koronatiltakene som allerede er vedtatt satt i verk ovenfor befolkningen gjennom covid-19 forskriften). Tiltakene og koronasertifikat er så voldsomt inngripende ovenfor befolkningen at de må ha klar hjemmel i lov (legalitetsprinsippet). Maktfordelingsprinsippet sier videre at det er de folkevalgte gjennom Stortinget som innehar denne lovgivningsmyndigheten. Reglene rundt tiltakene og koronasertifikat setter de mest grunnleggende rettighetene til mennesker til side, som de mest fundamentale menneskerettighetene og retten over vår egen kropp (direkte eller indirekte tvangsvaksinering og tvangstesting). Å overlate regulering av så inngripende tiltak til departementet (eller regjeringen eller underordne organer) vil stride mot legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet, og det vil måtte være Stortinget som må vedta slike tiltak og innholdet og bruken av et koronasertifikat. Når tiltakene og reglene er av så inngripende art, kan en delegering av slik lovgivningsmyndighet ikke begrunnes i at ting haster. Videre må det kreves en grundig redegjørelse og utredning av slike lovendringer, som ivaretas mye bedre gjennom at lovendringene krever stortingsbehandling. Her må grundighet og borgernes rettigheter gå foran behovet for rask avklaring.

5. **Innføring av en kommende EU-forordning**
I lovforslaget gir departementet seg selv fullmakt til å innføre den kommende EU-forordningen som er under utarbeidelse (gjennom forskrift). Innholdet i forordningen er ennå ikke klart. At da departementet får en "blanco-fullmakt" til å gjennomføre denne forordningen som vedtas av organer utenfor Norge, mener jeg er uheldig og også mulig i strid med legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet (se ovenfor). Her må vi i hvert fall vente til forordningen er vedtatt så vi vet hvor inngripende den vil være. Det samme gjelder eventuelle rettsakter og gjennomføringsrettsakter som fastsettes av EU-kommisjonen (eller andre EU-organer) med hjemmel i forordningen. De tiltakene og reglene som settes i verk her er så inngripende at vi ikke kan la EU-organene eller departementet, regjeringen eller underorganer få denne lovgivningsmyndigheten ovenfor det norske folket.

I tillegg vil jeg nevne at departementet i høringen har lagt til grunn at Norge *skal* innføre EU-forordningen i norsk rett. Dette er også noe som bør drøftes nærmere av Stortinget når innholdet i forordningen er klart, og ikke noe som regjeringen eller departementet kan vedta på Norges og det norske folkets vegne (jf legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet nevnt ovenfor). Selv om vi har en EØS-avtale, har vi fortsatt en mulighet og frihet til å si nei og bestemme selv i vårt eget land.

6. **Referansen til Den europeiske menneskerettighetsdomstolen (EMD) sin avgjørelse i saken Vavrika mfl mot Tsjekkia, 8. april 2021**
På s. 13 – 14 i høringsnotatet henviser departementet til Den europeiske menneskerettighetsdomstolen (EMD) sin avgjørelse i saken Vavrika mfl mot Tsjekkia, 8. april 2021, med referanse til at denne saken vil kunne ha overføringsverdi til bruk av koronasertifikat. Jeg vil her bemerke at den saken gjaldt vaksiner knyttet til

barnevaksinasjonsprogrammet, som har vært utprøvd og brukt over lang tid. Vaksinene vi står ovenfor nå er både nye og av en helt annen type teknologi, som ikke er ferdig utprøvde, ikke endelig godkjente (kun hastegodkjenning som innebærer mye færre krav til vaksinene) og synes å ha mange alvorlige bivirkninger og mulige skadevirkninger og langtidsvirkninger (se ovenfor). Jeg mener at overføringsverdien av denne dommen derfor er svært begrenset og ikke kan brukes som argument ovenfor situasjonen og vaksinene vi nå står ovenfor.

Departementet henviser også til rapporten fra Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM) fra 11. mars 2021 om vaksinasjon og menneskerettigheter, der NIM gjennomgår rettspraksis fra EMD. Departementet henviser til følgende del av sammendraget i rapporten:
"*Basert på eksisterende rettspraksis fra Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD) kan man anta at domstolen vil legge til grunn at verken tvangsvaksinering eller de mindre inngripende tiltakene obligatorisk vaksinering eller vaksinering som vilkår for goder vil utgjøre et brudd på EMK, <u>såfremt det er tilstrekkelig godtgjort at vaksinen ikke utgjør en helserisiko.</u>"* (min understrekning) (https://www.nhri.no/rapport/vaksinasjon-og-menneskerettigheter/sammendrag/)

Jeg vil absolutt påstå at vaksinene som koronasertifikatet baserer seg på *ikke* er tilstrekkelig godtgjort at ikke utgjør en helserisiko. Dette på grunnlag av:
- Vaksinene er av en ny type som tidligere ikke har vært utprøvd i noen stor skala.
- Vi vet ikke langtidsvirkningene eller mer skjulte bivirkninger eller skadevirkninger av disse vaksinene.
- Vaksinene er ikke endelig godkjente (kun gjennom en hasteprosedyre med mindre krav) og prøves fortsatt ut.
- Oversikter og rapporter om bivirkninger og dødsfall (også fra de norske helsemyndighetene, men også utenlandske rapporter og oversikter bør her tas i betraktning).

7. Arbeid og arbeidsgivere

Siden departementet <u>gir seg selv myndighet</u> til å regulere bruken av et koronasertifikat, kan vi komme i den situasjonen der departementet senere gir arbeidsgivere *retten* til å kunne kreve fremvisning av et koronasertifikat av dens arbeidstakere. Under pkt 7.2 (s. 36) legger nå også departementet opp til at dette kan komme senere, og legger inn føringer på hva som kan komme og skal vurderes i den sammenhengen. Departementet nevner her på s. 36:

Departementet mener at dersom smittesituasjonen tilsier det, er det prinsipielt sett <u>ikke er grunn til å avvise</u> at det kan bli behov for differensierte smittetiltak, etter koronastatus, i arbeidslivet.

Videre nevnes det:
Det vil si at det for eksempel fastsettes forskriftsbestemmelser om at arbeidstakere som ikke er vaksinert, har gjennomgått covid-19-sykdom eller, eventuelt, gjennomført negativ koronatest, <u>ikke skal ha adgang til arbeidsplassen.</u>

På s. 37. skriver departementet videre:

Dersom det blir aktuelt, må altså nærmere regler om bruk av koronasertifikat i

arbeidslivet måtte fastsettes i forskrift. Det må i den forbindelse gjøres en vurdering av rekke forhold, herunder hvorvidt reglene skal gjelde generelt i arbeidslivet eller bare i deler av det, hvilke vilkår som eventuelt skal oppstilles, hvorvidt arbeidsgiver bare skal ha rett, eller også plikt, til å nekte arbeidstakere uten koronasertifikat adgang til arbeidsplassen. Det må videre tas stilling til hvilke persongrupper som eventuelt skal omfattes. Departementet antar at det er nærliggende at ikke bare arbeidstakere skal være omfattet av slike regler, men etter omstendighetene også oppdragstakere/selvstendig næringsdrivende. Et særlig spørsmål er hvorvidt det skal være adgang til å «teste seg inn» på arbeidsplassen, og i den forbindelse om virksomheten skal kunne kreve at vedkommende lar seg teste.

Det vil også bli nødvendig å vurdere hva som kan bli rettsvirkningene av å bli nektet adgang til arbeidsplassen på grunn av manglende koronasertifikat. Til det siste må det for eksempel tas stilling til om arbeidsgiver vil ha lønnsplikt for en uvaksinert arbeidstaker som nektes adgang til arbeidsplassen (og som ikke f.eks. kan arbeide hjemmefra) eller om arbeidstakeren vil måtte ha fri uten lønn. Eventuelt må det vurderes om manglende koronasertifikat skal kunne gi grunnlag for personalmessige forføyninger, i ytterste konsekvens oppsigelse eller avskjed.

Dette er svært inngripende tiltak! Så inngripende at jeg mener det i seg selv vil kreve at Stortinget er involvert i vedtakelsen av slike konkrete regler ifølge legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet, og ikke at departementet (eller andre underinstanser) kan vedta slike regler.

Selv om departementet skriver dette som ting som må vurderes ved eventuell innføring av nye regler i forskrift ved en senere anledning, legger det klare føringer på at dette er noe som kan bli innført og har lagt til rette for dette.

Dette innebærer en indirekte tvang til vaksinering eller jevnlige PCR-tester, eller at man velger å la seg smitte av covid-19. Arbeid (og penger) er så grunnleggende for menneskers overlevelse i dag at de aller fleste vil oppleve dette som tvang. Slike rettigheter eller plikter til arbeidsgivere bør derfor ikke gis, og stortinget vil uansett være rette instans for å vedta slike regler (jf legalitetsprinsippet og maktfordelingsprinsippet nevnt ovenfor)

Et rett til å bruke koronasertifikat åpner for at arbeidstakere selv kan velge å fremvise et koronasertifikat. Vi kan da raskt ende i den situasjonen at den vanlige praksisen fra arbeidsgivere er å be om å få se koronasertifikatet til arbeidstakerne. Dette vil lett kunne oppleves som svært ubehagelig for arbeidstakere som ikke har tatt vaksinen eller ikke har hatt covid-19, og vil i praksis oppleves som en indirekte tvang til å ta vaksinen eller måtte ta en masse PCR-tester. Om man da ikke vil vise frem koronasertifikatet til arbeidsgiveren, kan vi få et arbeidsliv og samfunn som forskjellsbehandler de ansatte basert på de ansattes frie valg i henhold til å ta vaksinene og testene eller ikke, og den faktiske realiteten at folk vil kunne miste jobbene sine (lovlig eller ulovlig oppsigelse fra arbeidsgiverne eller at presset blir for stort for de ansatte). Dette vil igjen kunne føre til større utgifter for staten, med flere arbeidsledige og mulig økte offentlige (og personlige) helsekostnader for de ansatte som mistet jobben (psykiske og fysiske sykdommer som følge av presset eller å miste jobben og inntektene). Slik forskjellsbehandling det her legger opp til fra departementet tilhører ikke et demokratisk samfunn basert på likeverd og likestilling, men mer diktatoriske styresett vi helst ikke vil sammenlikne oss med.

8. **Vaksinene beskytter ikke mot smittespredning**
Det er per i dag kjent at vaksinene ikke beskytter i særlig grad mot å spre smitten, men kun har den hovedfunksjonen at personen selv ikke blir så syk. Dette i seg selv bør være nok for å ikke innføre et koronasertifikat der man skiller mellom personer som er vaksinert eller har gått gjennom sykdommen og de andre. Personer som er uvaksinert vil raskt merke at man er syk og derav holde seg hjemme (som ved alle naturlige sykdommer). Men – vaksinerte personer vil da faktisk kunne bli smittet (eventuelt av en annen mutert versjon) og ubevisst fortsette å smitte andre da de selv ikke merker at de er smittet. Dette taler direkte imot at vaksinerte skal få noen bedre rettigheter enn uvaksinerte rent smittevernmessig!

Til dette kan jeg nevne at verken vaksineprodusentene, Folkehelseinstituttet, WHO eller andre har i dag noe vitenskapelig belegg for at vaksinene vil hindre smittespredning. Dette fremkommer blant annet av vaksineprodusentenes egne uttalelser. For mer utfyllende informasjon om dette, se Fritt vaksinevalg sin artikkel som sier det helt motsatte, med mange referanser (https://www.frittvaksinevalg.com/stopper-ikke-smittespredningen).

9. **Kunnskapssituasjonen i dag – og kravet til ny vurdering**
Det følger av smittevernloven at kunnskapen man har tilgjengelig gjør av myndighetene må vurdere tiltakene og om de er lovlige på ny etter som kunnskapen og situasjonen endrer seg. Videre har myndighetene en plikt til å vurdere all relevant informasjon tilgjengelig. Departementet selv skriver blant annet det følgende om dette i høringsnotatet (pkt 3.1 på s. 9):

"De grunnleggende kravene til smitteverntiltak må vurderes ut fra den kunnskapen man har om situasjonen på det tidspunktet beslutninger fattes. Det innebærer at de grunnleggende kravene må vurderes på ny etter som kunnskapen og situasjonen endrer seg. Dette fremgår også av andre bestemmelser i loven, for eksempel § 4-1 femte ledd som angir en aktivitetsplikt etter hvert som nødvendigheten av et tiltak svekkes: «Den som har satt i verk tiltaket, skal straks oppheve vedtaket eller begrense omfanget av det når det ikke lenger er nødvendig.»

Det er per i dag en hel del mer informasjon tilgjengelig om både covid-19, viruset, PCR-testene, vaksinene og smittesituasjonen enn det som var tilgjengelig tidligere. I tillegg til det som fremkommer på de norske helsemyndighetenes egne nettsider, vil jeg her vise til noe av informasjonen som er relevant og som må tas i betraktning i myndighetene videre vurdering, både av tiltakene og angående koronasertifikat. Denne informasjonen fra eksperter og fagfolk må vurderes på lik linje med annen relevant informasjon, jf myndighetenes og forvaltningens utrednings- og grundighetsplikt.

a) Dr. Geert Vanden Bossche og hans advarsel om "viral immun escape" ved å isolere befolkningen mot infeksjoner og massevaksinering under en pandemi - https://www.voiceforscienceandsolidarity.org/ (nevnt ovenfor i pkt 2)
b) Korona-komiteen, ledet av advokaten Dr. Reinert Fuellmich, har siden juli 2020 i samarbeid med mange advokater rundt om i verden intervjuet over 100 leger og andre eksperter, samt samlet dokumentasjon og bevis om hva som har skjedd og skjer ihht koronapandemien, spesielt knyttet til PCR-testene og årsaken til og følger av lockdown. Dette er og vil være viktig dokumentasjon og bevis, og kan ikke utelates eller neglisjere, men må vurderes på lik linje med annen relevant

informasjon, jf myndighetenes og forvaltningens utrednings- og grundighetsplikt. Her er et par linker:

1) Side med dokumenter og oversikt https://corona-ausschuss.de/en/ (på engelsk)
2) Grand Jury - side med oppsummering og dokumentasjon av alt de har kommet frem til: https://grand-jury.net/

c) World Freedom Alliance - https://worldfreedomalliance.org/

Jeg ber om at departementet, regjeringen, stortinget og de norske helsemyndighetene setter seg inn i dette og mer informasjon knyttet til pandemien, covid-19, PCR-testene, vaksinene og smittespredning enn det som det ser ut til at har blitt gjort så langt, og denne gangen før en vurdering av å videreføre et koronasertifikat med de svært så inngripende tiltakene og konsekvensene det vil være for enkeltpersoner, bedrifter og samfunnet. Dere har nå her (og andre steder) fått tilgang til informasjon som vil krever en ny vurdering av både grunnlaget for koronasertifikat og alle de andre tiltakene som er satt i gang, jf smittevernloven paragraf 4-1 m.fl. Videre ber jeg dere ha en mye mer åpen dialog og diskusjon med flere grupper av befolkningen som kanskje er av en annen oppfatning enn deres selv i dette, og ikke utelukke dette basert på fordommer eller for uttatte ideer. Det kan være at dere ikke vet alt, og da vil det være nyttig å være åpen for mer informasjon.

10. Definisjoner og tall – og deres betydning for tiltakene og forslaget om koronasertifikat

Jeg vil har nevne et par ting som lovgiver, forvaltningen og helsemyndighetene bør være klar over før det fattes noen beslutninger i denne og andre saker om tiltak knyttet til covid-19.

De norske myndighetene synes å basere mye av grunnlaget for tiltakene i Norge på WHO sine beslutninger og vedtak. I høringsnotatet pkt 3.3 s. 16 nevner departementet at *"WHO har erklært covid-19 som en pandemi…"*. I denne sammenhengen vil jeg bemerke at WHO rett før svineinfluensaen i 2009 endret sin definisjon av hva som er å anse som en pandemi. WHOs opprinnelige definisjon av en pandemi lød: (her oversatt til norsk)

"En influensa pandemi oppstår når det dukker opp et nytt influensavirus som befolkningen ikke har immunitet mot, som resulterer i epidemier over hele verden med enorme antall dødsfall og sykdommer."

(Orginal engelsk tekst: *An influenza pandemic occurs when a new influenza virus appears against which the human population has no immunity, resulting in epidemics worldwide with enormous numbers of deaths and illness.* (se https://web.archive.org/web/20090418142949/http://www.who.int/csr/disease/influenza/pandemic/en/

WHOs nye definisjon av en pandemi lyder:
"A disease epidemic occurs when there are more cases of that disease than normal. A pandemic is a worldwide epidemic of a disease. An influenza pandemic may occur when a new influenza virus appears against which the human population has no immunity." "Pandemics can be either mild or severe in the illness and death they cause, and the severity of a pandemic can change over the course of that pandemic." (se

http://whale.to/vaccine/WHO2.pdf)

WHO fjernet med andre ord kriteriene for alvorlighetsgrad og høy dødelighet, og etterlot definisjonen av en pandemi som «en verdensomspennende epidemi av en sykdom.»

Hvorfor endret WHO denne definisjonen? Mennesker, vårt immunsystem og virusene hadde da ikke endret seg noe som gjør at denne definisjonen burde endres? Hadde det ikke vært for den endringen, hadde vi altså ikke kalt covid-19 (eller svineinfluensaen) en pandemi. Seriøsiteten til covid-19 og antall døde av den kan absolutt ikke tilsies å være "enormt" slik den gamle definisjonen krevde. Ved å endre definisjonen kan plutselig covid-19 og andre influensaer kalles pandemier. I tillegg til å skape mye ekstra frykt i folk, kan dette også utløse rettslige og praktiske tiltak ovenfor befolkningen blant annet basert på smittevernloven slik vi ser i dag, herunder nå forslaget om et koronasertifikat for å få tilgang til våre iboende, naturlige menneskerettigheter og friheter.

I denne sammenhengen kan det også nevnes at høsten 2020 ble også WHO sin definisjon av flokkimmunitet endret. Mens det i juni 2020 helt riktig blir slått fast at flokkimmunitet kan oppstå naturlig gjennom immunitet utviklet overfor tidligere sykdom eller gjennom vaksinasjon. I november hadde man fjernet den naturlige utviklingen av flokkimmunitet og sier bare at dette er noe kan oppnås gjennom vaksinasjon – og ikke noe annet. Dette er en betydelig omskriving av en viktig vitenskapelig innsikt.

Norske myndigheter ser ut til å følge hva WHO sier om covid-19 og hvilke tiltak som bør settes i verk. WHO selv fokuserer hovedsakelig på vaksinering som middel til å oppnå flokkimmunitet (se https://www.who.int/news-room/q-a-detail/herd-immunity-lockdowns-and-covid-19). Ved å omdefinere ordet pandemi og så omdefinere hva WHO anser som og fokuserer på for å oppnå flokkimmunitet, legges alt til rette for å vaksinere hele befolkningen (for noe som i utgangspunktet ikke er noen pandemi basert på den mer riktige gamle definisjonen), og herunder stille krav om dokumentert vaksinering gjennom et koronasertifikat. Dette er noe jeg mener myndighetene nå må se og innrette seg etter. Jeg mener myndighetene heller ikke på denne bakgrunnen kan kreve eller oppfordre til vaksinering eller videreføre et koronasertifikat.

11. **Perspektivet til departementet i høringsnotatet**
Generelt opplever jeg at departementet gjennomgående har et perspektiv om at et koronasertifikat er positivt og at det mener at det vil gi borgerne friheter og rettigheter. Departementet synes gjennomgående å ta perspektivet til de som har gjennomgått sykdommen eller fått vaksinasjon mot covid-19 og at de burde få rettigheter og friheter tilbake. Perspektivet til de som av forskjellige grunner ikke kan eller ønsker å ta vaksinene, testene eller bruke et koronasertifikat inntas i liten grad, noe som gjør at man sitter igjen med en opplevelse av at koronasertifikat er noe som gir rettigheter og frihet, ikke noe som faktisk fratar mange mennesker dette, samt forskjellsbehandler (diskriminerer) dem. Dette mener jeg er å snu det hele helt opp ned.

Dette gjennomgående perspektivet som departementet synes å inneha, er uheldig og en uheldig påvirkning på regjeringen, stortinget og høringsinstansene. Kan det være at høringsnotatet og dets konklusjoner er "bestilt" av regjeringen, og at juristene i departementet har i oppgave å "finne noen gode grunner" og juridiske argumenter for denne konklusjonen? (Dette vet jeg skjer da jeg selv har jobber som jurist i to forskjellige departementer tidligere). I så fall er ikke høringsnotatet (og de kommende forarbeidene til

lovendringsforslagene) objektive og nøytrale nok, og politikerne må passe på å ivareta og undersøke andre perspektiver, blant annet perspektivet til de som blir tilsidesatt og mister sine rettigheter og friheter på grunn av manglende vaksinering, testing eller koronasertifikat.

Jeg vil også påpeke at de "godene" som vi såkalt "skal få" gjennom et koronasertifikat, er våre naturlige iboende rettigheter og friheter som faktisk har blitt tatt fra oss gjennom tidligere begrensinger av de samme myndighetene. Så dette handler ikke om å få noe "ekstra" eller et "gode", det handler om å få tilbake det som naturlig tilhører oss alle som frie mennesker, og som menneskerettighetene representerer og skal ivareta. Om da jussen ikke er helt tilrettelagt og forberedt på en slik situasjon som vi nå står ovenfor, eller man ikke kan finne at jussen gir grunnlag til å "få" slike rettigheter, så gir ikke dette grunnlag juridisk sett eller på andre måter i å frata oss (eller måtte dokumentere) våre iboende naturlige rettigheter og friheter som mennesker.

12. **Samfunnet vårt – i dag og fremover**
En ting er jussen i dette. En annen ting er hva videreføring og utvidet bruk av et koronasertifikat vil føre til for enkeltpersoner, familier og samfunnet vårt. Vi ser allerede i dag at både tiltakene og spørsmålet rundt vaksinene og vaksinering i stor grad har skapt skille mellom folk ut i fra hva de mener om dette. Hvis det i tillegg skulle videreføre og utvide bruken av et koronasertifikat, vil dette høyst sannsynlig forsterke denne splittelsen betraktelig. Dette vil skape et samfunn der man skiller mellom folk, slik vi har sett tidligere i historien i samfunn vi i dag ikke ønsker å sammenlikne oss med. Dette er hva dere fører oss alle og samfunnet vårt inn i hvis dere gjennomfører dette. Det vil høyst sannsynlig bli mange som går i opposisjon, og enten vil skape større uro eller falle helt ut av samfunnet (med de psykiske og fysiske påkjenningene det vil føre til for enkeltpersonen med påfølgende kostnader for staten og personen). Videre vil tilliten til myndighetene antagelig svekkes betydelig, spesielt gjennom tvang ovenfor befolkningen. Det vi trenger nå er ikke noe som vil skape større splittelse blant folk, slik et koronasertifikat vil føre til. Det vi trenger er noe som vil bidra til å forene mennesker, og skape mer tillit, kjærlighet, medfølelse og trygghet for oss alle. For å få til dette trenger vi mer åpenhet, undersøke flere kilder til informasjonen vi har tilgjengelig knyttet til covid-19 og tiltakene og å inkludere alle delene av befolkningen før beslutninger tas. Et samfunn / system er ikke sterkere enn det "svakeste" leddet. Hvis man overkjører det svakeste leddet, vil samfunnet aldri blir "sterkt". For å sitere departementet i høringsnotatet til lovendringsforslaget om koronasertifikat i 2021 der det henviser til Reidun Førde og Bjørn M. Hoffman sin rapport "Etiske problemstillinger ved etablering av koronassertifikat (2021)" (pkt 5, s. 23): *Koronasertifikat bør ikke brukes der det rokker ved den grunnleggende samfunnskontrakten mellom borger og stat.* Dette mener jeg et slikt koronasertifikat absolutt vil gjøre.